

A
DEBT
OWED

VERSCHULDIGD

CLARISSA WILD

A Debt Owed: Verschuldigd © 2025 Clarissa Wild
Originally titled 'A Debt Owed' © 2019 Clarissa Wild

Alle rechten voorbehouden.

Dit is een werk van fictie. Namen, personages, plaatsen en incidenten zijn het product van de verbeelding van de auteur of worden fictief gebruikt. Elke gelijkenis met werkelijke gebeurtenissen, plaatsen, organisaties of personen, levend of dood, is geheel toevallig.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd, overgedragen in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, hetzij mechanisch, met inbegrip van fotokopieën, opnamen of een systeem voor het ophalen van informatie. Dit zou in strijd zijn met licentie- en auteursrechtwetten.

BESCHRIJVING

De dochter van mijn vijand... aangeboden als aflossing van een schuld. Nu wordt ze mijn vrouw... Mijn prijs.

Ik was niet altijd hardvochtig en wraakzuchtig.

Zij heeft me zo gemaakt.

Charlotte Davis... de mooiste en meest bevoorrechte prinses die er is.

Ik zou alles doen om haar de mijne te laten zijn. We ontmoetten elkaar toevallig op de bruiloft van haar vader... En daarna jaren later weer.

Maar ze vergat me. Negeerde me. Maakte me woedend.

Toen deed haar vader het onvergeeflijke, en ik maakte er mijn levenslange doel van om hem te ruïneren...

Door haar te nemen als betaling voor een schuld die hij had.

Een schuld die ze zal aflossen door met me te trouwen.

Tot de dood ons scheidt.

A Debt Owed is een hete nieuwe Dark Billionaire Romance van New York Times & USA Today Bestsellerauteur Clarissa Wild.

WAARSCHUWING: Dit boek bevat scènes die voor sommige lezers schokkend kunnen zijn.

PROLOOG

EASTON

Een paar weken geleden, 25 jaar oud

Ik kan niet stoppen met staren naar het mooie rozeharige, rijke meisje dat danst op de foto op pagina vijf van de krant die ik aan het lezen ben.

‘Davis erfgenaam viert verjaardag terwijl vaders bedrijf op de rand van faillissement staat.’

Mijn lippen krullen in een venijnige glimlach als ik die kop lees. Hier kan ik iets mee. Zo kom ik binnen... zo vernietig ik zijn miljoenenbedrijf en krijg ik het meisje in mijn handen.

Charlotte Davis; de dochter van mijn aartsvijand en mijn levenslange obsessie.

Toen we elkaar voor het eerst ontmoetten op de bruiloft van haar vader, wist ik meteen dat ze voor mij gemaakt was. Het was nooit een keuze, maar zij denkt van wel. Ze denkt dat ze haar lot kan bepalen, maar ze heeft het mis.

Ik heb jaren hard gewerkt om een imperium op te bouwen met als enige doel Davis Holding te vernietigen en Charlotte voor mezelf te houden. En ik zal verdomme mijn zin krijgen.

De krant verkreukelt in mijn hand terwijl ik opsta en hem weggooi.

Tijd om te bellen en aan de slag te gaan.

1

Charlotte

Nu, 23 jaar

Een vogel die opgesloten zit in een kooi zal nooit gelukkig zijn. Op een dag zal hij wegvliegen in de vergetelheid.

In dit restaurant waar mijn vader op me wacht, voel ik me als een gekooide vogel. Alleen zijn blik al doet me weer stikken in mijn eigen adem.

Er is niets veranderd.

Ik had geen gehoor moeten geven aan zijn wanhopige oproep en hierheen te komen. Maar ik kan me nu niet meer omdraaien. Het is te laat; hij heeft me al gezien.

Wat als hij iets belangrijks te zeggen heeft? Wat als hij ziek is of

stervende?

Ik wil niet zo'n eikel zijn die niet komt opdagen als het de laatste keer is dat je elkaar ziet, als het de laatste keer is dat een vader en een dochter het goed kunnen vinden met elkaar. Iedereen wil wanhopig graag van zijn ouders houden, zelfs de beschadigde ouders, degenen die gebruiken en breken zonder erbij na te denken. Dat is mijn vader in een notendop ... en jarenlang heb ik hem zijn gang laten gaan.

Maar nu niet meer. Ik werk hard en leef eindelijk op mezelf zonder zijn hulp, en daar ben ik trots op.

Maar in zijn ogen weerspiegelt geen trots. Er bestaat niets behalve ellende en haat.

'Charlotte,' mompelt hij, en ik buig me voorover om hem op zijn wangen te kussen. 'Ga zitten, we moeten praten,' zegt hij, en hij knipt met zijn vingers naar de serveerster die naar hem terugblijkt alsof hij gek is.

Nou dat is ook een manier om ter zake te komen, pa.

'Jij ook hallo,' zeg ik, lachend.

God, het is zo lang geleden sinds we elkaar voor het laatst zagen, en ik herinner meteen waarom.

'Hoe gaat het ... op *het werk?*' vraagt hij, zijn keel schrapend terwijl hij het laat klinken alsof hij niet gelooft dat ik echt werk.

'Prima,' lieg ik.

De waarheid is dat ik mijn baan als kinderverzorgster heb opgezegd om mijn eigen bedrijf te beginnen en gezinnen in nood te ondersteunen met behoeften en advies. Ik wil iets doen wat meer voldoening geeft, maar investeerders zijn

moeilijk te vinden ... vooral als ze mij en mijn idee niet vertrouwen. Voorlopig haal ik geld van mijn spaarrekening om mijn huur te betalen, maar dat ga ik hem niet vertellen. Zelfs als ik binnenkort geen geld meer heb, ik zal ik mijn vader nooit om hulp vragen.

‘Hoe gaat het met Elijah?’ vraag ik.

‘Je broer? Oh, hij is ... nou ja, hij heeft het druk, zoals altijd,’ zegt mijn vader, terwijl hij het wegwuift. ‘Maar genoeg daarover. Wil je koffie?’

Voordat ik kan antwoorden, heeft hij mijn drankje al voor me besteld. ‘Eén cappuccino.’ Ik houd niet eens van cappuccino, maar toch accepteert ik het.

‘Bedankt,’ mompel ik. ‘Hoe gaat het met *jou*?’

‘Vreselijk,’ zegt hij terwijl hij aan zijn koffie slurpt. ‘Net als deze koffie. Heb je niets beters?’ snauwt hij naar de serveerster.

Ze haalt haar schouders op. ‘Sorry, meneer.’

‘Flauw,’ zegt hij terwijl hij met zijn ogen rolt.

‘Pa,’ mompel ik.

Is hij altijd zo geweest? Waarschijnlijk wel.

Ik heb hem in mijn hoofd beter laten lijken om er mee om te kunnen gaan.

‘Nee, ze zouden betere koffie moeten maken,’ gromt hij terwijl de serveerster mijn cappuccino voor me neerzet.

‘Waarom wilde je hier afspreken als je het hier niet leuk vindt?’ vraag ik.

‘Omdat het de enige optie was die ik had.’ Hij schraapt zijn keel. ‘Gezien mijn budget.’

‘*Budget?*’ Ik frons en leun achterover in mijn stoel. ‘Wacht, je wilt toch niet zeggen...’

‘De zaken gaan niet goed,’ onderbreekt hij, maar het klinkt alsof hij de zaken schromelijk onderschat. ‘Maar dat wist je al. Ik heb het je een tijdje geleden verteld toen ik je om hulp vroeg.’

‘Ja,’ zeg ik, terwijl ik mijn armen over elkaar sla, ‘en ik herinner me specifiek dat ik nee zei.’

‘Ik weet het, maar luister ...’ Hij haalt diep adem en likt over zijn dunne lippen. ‘Ik sta op het punt alles te verliezen. Ik heb het enige gedaan wat ik kon. Ik heb een lening afgesloten.’

‘Dus? Wat heeft dat met mij te maken?’ vraag ik, terwijl ik mijn cappuccino niet aanraak. Ik weet waar dit naartoe gaat. Ik ben bijna geneigd om nu meteen weg te lopen, maar ik wil niet te snel conclusies trekken.

‘*Alles,*’ zegt hij. ‘Jij bent mijn laatste hoop.’

‘Echt waar? En je vrouw dan? Kan zij niet meehelpen?’ snuif ik.

‘Ze heeft me verlaten.’ Hij slikt alsof hij het van een kilometer afstand niet zag aankomen.

Ik trek een wenkbrauw op. ‘Laat me raden, ze is weggelopen met al je geld?’

Hij vernauwt zijn ogen naar me, maar meer heb ik niet nodig.

‘Dacht ik al.’ Ik zucht. ‘Ik probeerde je te waarschuwen.’

‘Charlotte,’ zegt hij op een neerbuigende toon. ‘Jij bent mijn dochter.’

‘Dus?’

Hij kan niet op mijn emoties spelen, niet nu.

‘Een lening moet altijd terugbetaald worden. En een deel van de afspraak was dat jij...’

‘Nee,’ onderbreek ik, mijn hart bonst. ‘Zeg me dat je het niet hebt gedaan.’

Hij sluit zijn lippen en staart me aan, wat me vertelt dat het de waarheid is.

‘Nee, dat gebeurt niet,’ zeg ik hoofdschuddend. ‘Hoe durf je dit weer te proberen?’

‘Het is te laat. De deal is al gesloten,’ antwoordt hij.

Mijn hart staat stil. ‘Wat?!’

Ik sta op en sla hem met vlakke hand in zijn gezicht. De hele tent is stil geworden en iedereen kijkt naar ons, maar het kan me niet schelen. ‘Ik ben geen object dat je voor geld kunt ruilen! Ik ben je *dochter!*’

Ik weiger een trofee te worden. Ik wil onafhankelijk zijn, iemand met haar eigen bedrijf en haar eigen leven. Geen man zal daar ooit voor zorgen en geen man kan me zo gelukkig maken als mijn onafhankelijkheid.

Pa reikt naar mijn hand, maar ik trek hem weg voordat hij hem kan pakken. ‘Charlotte, je zult gelukkig zijn met deze man. Dat beloof ik je.’

Mijn vader heeft altijd geprobeerd om mij te onderdrukken door me te vertellen naar welke school ik moest gaan, hoe ik me moest kleden en wat ik moest zeggen. Als ik niet luisterde, schold hij me uit... soms sloeg hij me zelfs. En nu heeft hij me geruild met een of andere man in

ruil voor een lening.

‘Nee. Dat mag je niet zeggen. Je kunt me dit niet aandoen.’ Ik schud hem van me af en probeer weg te lopen.

Precies op dat moment gaat de deur van het etablissement open en komt er een knappe, goedgeklede man binnen met golvend donker haar, een kuultje in zijn kin... *en* een onuitstaanbaar arrogante grijns op zijn gezicht.

Mijn ogen verwijden zich en ik begin te stotteren. ‘Easton...’

Easton Van Buren ... ooit een eenvoudige ober in het restaurant van mijn vader met grote dromen, is nu een berucht zakenman die over de hele wereld clubs opent. We hebben elkaar voor het eerst ontmoet op de tweede bruiloft van mijn vader toen we nog kinderen waren, en nu ontmoeten we elkaar weer ... op wat de mijne lijkt te zijn.

‘Hallo, Charlotte,’ mijmert hij, zijn stem nog even wellustig als ik me herinner. ‘Wat leuk dat je er ook bent. Precies op tijd.’

Nee, dit kan niet waar zijn. Niet hier... en niet met *hem*. Ook al lijkt hij op James Bond als hij loopt en praat, ik weet dat hij een bijbedoeling heeft en die is allesbehalve goed.

Hij loopt naar me toe en schampt even mijn arm, maar de gevolgen zijn enorm.

‘*Jij*,’ mompel ik geschokt. ‘Waarom ben je ...?’

Hij likt zijn lippen en er vormt zich een boosaardige glimlach op zijn gezicht. Maar die ogen... die oogverblindende blauwe ogen tonen alleen minachting en wraak.

‘Nee,’ mompel ik.

‘Ja,’ mompelt hij. ‘Ik ben degene die je vader geld heeft geleend en ik wil *jou* als betaling voor die schuld.’

Een paar seconden lang kan ik alleen maar staren. Dan komt mijn hand instinctief omhoog om hem te slaan. Hij grijpt echter mijn pols voordat ik ook maar in de buurt kan komen.

‘Ah-ah, Charlotte. Dat is niet aardig. Heeft je vader je geen manieren geleerd?’

Ik spuug in zijn gezicht. ‘Klootzak.’

Met één hand veegt hij het spuug weg. ‘Nou, nou... het lijkt erop dat ik je moet lesgeven over etiquette.’

Mijn vader schraapt zijn keel alsof hij zijn aandacht wil trekken. ‘Ik neem aan dat je deze overeenkomst dan accepteert?’

‘Oh, ja.’ De manier waarop Easton het zegt doet mijn nekharen overeind staan.

‘*Wat?*’ Ik kan dit niet geloven.

Heeft hij me echt verkocht aan een rijke klootzak om van zijn lening af te komen?

‘Ik ben geen onderhandelingsstroef!’ roep ik uit. ‘Hoe durf je?’

Easton pakt mijn kin vast en zegt: ‘Ik durf het omdat ik altijd al niets liever wilde dan jou bezitten, en nu gaat het eindelijk gebeuren.’ De grijns die volgt zorgt ervoor dat ik hem wil slaan, maar ik denk niet dat hij dat zou toestaan.

‘Ik ben geen object. Ik ben een persoon en ik ben het hier niet fucking mee eens,’ sis ik, terwijl ik hem recht aankijk, zodat hij weet dat ik het meen.

‘Tsk ... we zullen iets moeten doen aan die vieze mond van je,’ gromt hij, terwijl hij zijn lippen aflikt. ‘En ik weet precies wat.’

Hij pakt mijn pols en sleurt me mee naar de deur.

‘Laat me los!’ roep ik en sla tegen zijn arm, maar hij is te sterk voor me.

‘Nee, Charlotte,’ zegt hij. ‘Je bent nu van mij om mee te doen wat ik wil.’

‘Ben je gek geworden? Denk je dat je hiermee wekomt?’ Ik staar hem aan. ‘Mij maak je niet bang.’

Mijn ogen verwijden zich als hij zijn shirt optilt en een pistool onthult.

‘Maak ik je nu bang?’ mompelt hij.

Als ik knik, verschijnt er een halve glimlach op zijn lippen die me doet denken aan de duivel.

‘Goed,’ zegt hij. ‘Nu ... maak geen scène, en doe wat ik zeg, en niemand zal gewond raken.’

‘Je probeert me te verkopen! Alstublieft, Vader!’ roep ik als laatste smeekbede om hulp.

Maar mijn vader negeert het. ‘Charlotte, doe je plicht tegenover je familie.’

Ik werp een blik op de serveerster, de enige andere persoon in dit restaurant, maar ze negeert ons volledig. Easton heeft haar waarschijnlijk betaald om haar mond te houden.

‘Charlotte ...’ Vader voegt toe. ‘Doe dit. Voor mij. Ik smee het je.’

Dat laatste woord raakt me hard en ik stop met vechten

tegen Easton. Mijn longen zuigen lucht naar binnen en naar buiten als ik in de oprechte ogen van mijn vader kijk. Hij heeft me nog nooit ergens om gesmeekt. Dit is de eerste... en waarschijnlijk ook de laatste keer.

Easton leunt naar me toe en fluistert donkere woorden in mijn oor. 'Je vader verkocht zijn ziel aan zijn bedrijf en hij betaalde de ultieme prijs.'

'Wat bedoel je?' mompel ik.

'De enige manier om het af te betalen was met jou... Of met zijn leven.'

Mijn ogen verwijden zich als ik het schuldgevoel in mijn vaders ogen zie. Hij heeft me nooit zo aangekeken... alsof hij me zijn wereld verschuldigd is. Maar dat is wel zo. En nu moet ik betalen met de mijne.

'Nee.' Tranen wellen op in mijn ogen. 'Zijn leven of het mijne? Nee, dit kan ik niet doen. Vraag me alsjeblieft niet om dit te doen,' smee ik mijn vader, maar hij kijkt verslagen weg.

Mijn knieën knikken en ik moet vechten om niet op de grond te zakken.

'Bekijk het zo,' mijmert Easton terwijl hij me stevig vasthoudt. 'Nu leven jullie tenminste allebei en kun je iedereen vertellen dat je je vaders leven hebt gered.'

Ik schud mijn hoofd. Ik kan niet geloven dat Easton dit doet. Hoe is zo'n lieve, onschuldige jongen zo'n slechte man geworden?

'Je bent een monster.'

Zijn tong glijdt naar buiten om zijn perfecte lippen nat te maken. 'Maak je geen zorgen, Charlotte... Dit monster zal

goed voor je zorgen.’ Hij sleurt me het etablissement uit. ‘We gaan naar huis.’

2

EASTON

Na jaren van wachten en samenzweren is Charlotte Davis nu van mij.

Ik ben verbaasd over hoe gemakkelijk ik haar vader kon overtuigen haar op te geven. Met een beetje aandringen en de overduidelijke bedreiging van zijn leven, gaf hij haar aan mij alsof het niets voorstelde.

Maar voor mij wel. Ze is mijn schat om te houden en te gebruiken hoe ik wil.

Lang geleden, op de bruiloft van haar vader, stal dat meisje mijn hart... en stampte er een paar jaar later op met haar hoge hakken van tweeduizend dollar.

Ik zal haar bewijzen hoe goed ik voor haar kan zijn. Ik kan verdomme niet wachten om met mijn handen aan haar te zitten. Ik vraag me af of iemand haar al heeft aangeraakt, of

ze al eens een man heeft gekust... of ze nog maagd is.

Dat was een van de doorslaggevende redenen voor mij, en haar vader weet dit, dus ik hoop dat hij gelijk had toen hij zei dat hij haar het grootste deel van haar leven bij andere mannen uit de buurt heeft gehouden. Het is jammer dat ik haar pas kon bereiken nadat er zoveel tijd was verstreken. Als het had gekund, had ik haar lang geleden bij die ellendige man weggekaapt, maar toen had ik gewoon niet de macht die ik nu wel heb.

Nu ze zal de macht die ik heb verzameld leren kennen.

Eén simpele blik doet haar ineenkrimpen van angst als ze naast me in mijn auto zit. Ze kijkt nog steeds naar me alsof ik de duivel ben.

Lieve, onschuldige, goedgelovige Charlotte ...

Ze weet niet eens hoeveel geluk ze heeft. Er is niets om bang voor te zijn. Ik zal haar behandelen als de prinses die ze denkt dat ze is en dan zal ik haar laten kruipen totdat ze me smeekt om haar kers te plukken. Zal ze zoet of zuur smaken? Ik kan niet wachten om erachter te komen.

Maar eerst moeten we dineren, want ik ben uitgehongerd. Ik heb nog niets gegeten sinds ik uit het vliegtuig stapte. Ik moest helemaal uit Nederland naar de Verenigde Staten komen om mijn deel van de deal met Davis op te eisen. En nu ik haar heb, kan ik niet wachten om haar mee naar huis te nemen en haar nacht na nacht te verwennen. Maar we moeten eerst onze magen vullen, want we hebben een lange reis voor de boeg.

Als de auto voor het restaurant parkeert, schraap ik mijn

keel en wacht tot ze me aankijkt. Ze heeft nog geen woord gesproken sinds ik haar de auto in heb gedwongen, maar ik weet zeker dat ze veel vragen heeft.

Ik heb nog niet besloten of ik ze zal beantwoorden, maar ze heeft nog niet eens geprobeerd iets te vragen. Misschien wordt ze wat losser als we hebben gegeten. Ik weet zeker dat ze honger heeft, want het leek alsof haar vader niets voor haar had besteld.

‘We zijn er,’ zeg ik. ‘Laten we wat gaan eten.’

Ik stap uit de auto en doe hem op slot voordat ik naar de andere kant ga en hem voor haar openmaak. Ik heb de chauffeur gezegd dat hij in de auto moet wachten omdat ik wil dat hij klaar staat. Ik wil er ook zeker van zijn dat ze nergens heen kan als ze probeert te vluchten.

Hij weet dat hij niet met me moet sullen, net als al mijn andere medewerkers. Ze zijn vanaf het begin af aan getraind om stil te zijn en mijn gezag te respecteren. Alleen op die manier krijgen ze hun riant salaris uitbetaald en blijven hun gezinnen veilig.

Dreigementen werken altijd om te krijgen wat ik wil en ik heb van geen enkele bedreiging spijt. Ik heb te hard gewerkt voor mijn rijkdom en macht om ervan te worden bestolen. Het kan me niet schelen wat iemand daarvan vindt. Ik neem wat ik wil en ik bezit het. Volledig. Net als zij.

Ik wil haar niet omdat *zij* het is, omdat ze zo geestig is, of charmant, of schattig.

Nee, ik wil haar zodat ik haar kan beheersen. Zodat ik haar kan gebruiken voor al mijn wensen en haar kan laten

buigen naar mijn wil. Ik zal pronken met haar onderwerping in het gezicht van haar vader als de ultieme wraak.

Verdomme, ik kan niet wachten om de tranen op het gezicht van die klootzak te zien.

Het was al prachtig om te zien hoe hun ogen naar elkaar zochten op het moment dat hij haar weggaf, hoe haar gezicht wit werd van verraad en het zijne verscheurd door schuldgevoel. Ik had ter plekke kunnen klaarkomen van haar verwrongen gezicht.

Ja, ik ben een kwaadaardige klootzak, maar het kan me niet schelen. Die man heeft me gemaakt tot het monster dat ik nu ben. Door hem is *mijn* vader dood... en hij *zal* boeten.

Ik lik mijn lippen af en staar naar de vrouw die in mijn auto zit. Haar benen zijn gekruist en haar armen zijn gevouwen terwijl ze uit het andere raam kijkt waar ik een paar seconden geleden nog zat. Ze kan me ontwijken wat ze wil, maar vroeg of laat zal ze toch moeten accepteren wat haar vader heeft gedaan ... wat hij weggaf.

Zijn zogenaamde kostbare meisje is nu van mij om te verleiden en te bezitten.

‘Kom je eruit?’ vraag ik.

‘Nee,’ sist ze.

‘Wil je dat ik je meesleep zoals in dat restaurant?’ Ik vernauw mijn ogen. ‘Want als het moet doe ik het.’

Ze zucht en stapt naar buiten, waarbij ze brutaal tegen me aanbottst. Ik weet dat ze een punt probeert te maken, maar dat boeit me niet. Ze zal precies doen wat ik haar vraag, want mijn dreigementen zijn niet zomaar dreigementen... ik houd me

eraan. En ik denk dat ze dat nu wel weet.

Ik steek mijn arm uit in een poging beleefd te blijven en ze neemt hem met tegenzin aan. Toch weigert ze me aan te kijken. Prima ... dat gedeelte komt later wel als ze voor me op haar knieën zit.

Ik leun opzij tot mijn lippen haar oren raken. 'Probeer niet te ontsnappen of met iemand te praten. Dat wordt je dood.' Haar vingers graven in mijn huid terwijl ik de woorden uitspreek. 'Als je je gedraagt, zal ik je goed behandelen,' fluister ik.

Ze haalt scherp adem. 'Wat gaan we doen?'

Is het antwoord niet duidelijk? Ik weet niet waarom ze het vraagt. 'Eten.'

'En dan?' De arrogantie in haar stem amuseert me.

'Je zult wel zien.' Mijn mondhoecken kantelen omhoog. 'Kom.'

Ik leid haar het restaurant in en naar een tafel, en gebaar dan dat ze tegenover me mag gaan zitten op een comfortabele leren bank. Het is een chique zaak, heel anders dan waar ze met haar vader was. Ik wilde dat het zou dienen als een mooi contrast tussen wat ik te bieden heb en wat hij haar al die jaren heeft gegeven.

'Vind je het een leuke plek?' vraag ik, terwijl ik een servet uitvouw.

'Nee,' zegt ze botweg. 'Wanneer laat je me gaan?'

Ik lach. 'Echt, Charlotte? Heb je het nu al over vrijheid?' Ik schud mijn hoofd. 'We hebben nog niet eens ons diner gehad. Laten we eerst eten en dan kunnen we praten.'

‘Nee, laten we nu praten,’ zegt ze, terwijl ze weer uitdagend met haar armen over elkaar gaat zitten. ‘Dacht je nou echt dat ik dit zou accepteren?’

‘Eigenlijk wel,’ zeg ik, terwijl ik mijn keel schraap als de ober aankomt met twee borden kreeft. ‘Dank u.’

Ze negeert haar eten volledig en richt zich alleen op mij. ‘Wat heeft mijn vader je beloofd?’

‘Jou,’ antwoord ik, terwijl ik in mijn kreeft snijd om een hap te nemen.

‘Daar zou hij nooit op voorhand mee instemmen,’ sist ze. ‘Dat geloof ik niet.’

‘Misschien wel, misschien niet. Het verandert niets aan het feit dat je *nu* hier bent, en dat je nu *van mij* bent.’

‘Ik ben van niemand,’ antwoordt ze, terwijl ze naar haar kreeft staart alsof hij giftig is.

‘We gaan niet weg voordat je dat hebt opgegeten,’ zeg ik terwijl ik naar haar eten wijs.

‘Kan me niet schelen.’

‘Zou je hetzelfde zeggen als jou vader stierf?’

Haar ogen worden wijder. Ik weet dat ze nog steeds een zwak voor hem heeft.

Oh, Charlotte ... je bent te lief en goedgelovig. Die oude rat heeft je gebruikt, heeft je voor de wolven gegooid en je geeft nog steeds om hem. Het is bewonderenswaardig ... maar dom.

‘Is dat het? Is dat wat je boven *mijn* hoofd gaat bungelen?’ De wrok in haar ogen is zichtbaar.

Ja. Ja, dat doe ik verdomme. Mijn vader stierf voor de hare en ik zal de hele Davis familie daarvoor verantwoordelijk

houden.

‘Als je me geen keuze laat, dan doe ik dat ja.’ Ik voeg een neppe glimlach toe om aardig te doen. Soms kan ik het echt zijn, maar nu niet, want ze moet eerst haar plaats leren kennen.

‘Geweldig,’ zegt ze terwijl ze met haar ogen rolt.

‘Bekijk het zo... je kunt een leven redden,’ zeg ik.

‘Door die van mij op te offeren,’ antwoordt ze knarsetandend.

‘Ik beloof je dat ik het de moeite waard zal maken. Je zult het zo leuk vinden dat je nooit meer weg wil.’

‘Je bent ziek,’ snauwt ze, terwijl ze haar hoofd wegdraait.

‘Misschien ben ik gewoon geobsedeerd,’ zeg ik.

Hoewel ze gelijk heeft... op sommige vlakken kan ik een zieke, gestoorde klootzak zijn. ‘Maar ik heb dit niet veroorzaakt. Jij deed dat.’

‘Hoe? Waar heb ik dit aan verdiend?’

‘Je weet wat je hebt gedaan,’ grom ik. ‘Maar ga nu gewoon je kreeft opeten.’

Nadat ik mijn wenkbrauwen optrek, snijdt ze met tegenzin een stuk af en stopt het in haar mond. Het duurt even voordat ze slikt, maar ik kijk naar haar bewegingen en geniet van het moment dat ze het doet. Het doet me denken aan alle vieze dingen die ik haar zal laten doen als we alleen zijn.

‘Waarom had mijn vader *jouw* geld nodig? Hij had zoveel andere mensen kunnen vragen die niet zo'n schandalig tegenbod hadden,’ zegt ze plotseling. ‘Waarom jij?’

Ik kijk verward op. ‘Heeft hij het je niet verteld?’

Haar neusvleugels staan wijder alsof ze boos op me is omdat haar vader haar niets verteld, aar dat is nooit anders geweest. Ze is onwetend als ze dat niet ziet.

‘Nee,’ antwoordt ze. ‘Hij heeft me nooit meegenomen in zijn besluitvorming over het bedrijf.’

Ik eet het laatste stukje van mijn kreeft op en zeg: ‘De andere investeerders hebben allemaal hun geld verloren. Het bedrijf van je vader ging failliet.’

Haar ogen verwijden zich. ‘Failliet?’

Dan heeft hij haar dat waarschijnlijk ook nooit heeft verteld. ‘Zijn vrouw heeft alles gestolen. Maar ik wil de zekerheid dat ik mijn investering terugkrijg.’

‘Dus ik ben de obligatie ...’ zegt ze, terwijl ze naar haar kreeft staart alsof hij haar recht aankijkt.

Ja, Charlotte. Maar ik heb nooit iets anders gewild dan jou.’

‘Als wat? Een echtgenote?’ grapt ze terwijl ze met haar vork in een stuk kreeft prikt en het doorslikt.

Maar dit is geen lachertje. Ik ben serieus. Bloedserieus. En wanneer ze beseft dat ik niet met haar mee lach, verwijden haar pupillen zich en wordt haar gezicht helemaal wit.

Nadat ze heeft geslikt, antwoord ik: ‘Ja. Je wordt mijn vrouw.’

3

Charlotte

9 jaar geleden

Ik ben nog nooit naar een bruiloft geweest, maar als ze allemaal zo prachtig zijn als die van mijn vader, zou ik ze allemaal bijwonen. Ik weet niet of ze me zouden binnenlaten als ik het zou proberen want ik ben geen familie, maar als ik heel lief lach, zou ik het me waarschijnlijk wel lukken. Met de meeste dingen kom ik wel weg.

Mijn vader heeft het meestal te druk met werk of met een van zijn vriendinnen om zich te herinneren dat ik besta. Nu is dat zijn aanstaande vrouw. Ze heeft haar eigen bruidsmeisjes meegenomen, dus ik was niet nodig. Niet dat

het me iets kan schelen. Ik zit veel liever hier in het publiek dan dat ik daar sta naast mijn broer Elijah, die straalt als getuige. Hij vindt het leuk dat zijn nette pak hem in de schijnwerpers zet, maar ik houd daar helemaal niet van. Ik ben veel liever alleen, hoewel dat onmogelijk is op een bruiloft van deze omvang.

Het is allemaal zo overdreven. Vader vloog ons allemaal naar Nederland om de bruiloft hier in Amsterdam te houden. Het is zijn favoriete stad, dus dat was alle reden die hij nodig had. Hij liet al zijn Nederlandse werknemers alles klaarzetten voor de ceremonie terwijl hij achteroverleunde in zijn dure huis in de Verenigde Staten. Toen we een paar dagen geleden hierheen vlogen, was alles al klaar. Het verbaast me dat hij zijn huwelijksreis niet ook hier in Nederland heeft gepland. Ik bedoel, al dat gras en de huizen hier zijn prachtig, maar hun taal is zo moeilijk te begrijpen en het regent altijd in dit vlakke land. Ik snap niet waarom mijn vader het hier zo leuk vindt.

Veel dingen die mijn vader doet, snap ik niet. Zoals trouwen met deze dame, bijvoorbeeld... ze is helemaal zijn type niet. Veel te nep met al die chirurgische ingrepen die ze heeft gehad. En ze was er ook zeker niet bij toen hij zijn bedrijf vanaf de grond opbouwde. Ze is waarschijnlijk uit op zijn geld, maar probeer hem dat maar eens te vertellen.

Zuchtend kijk ik weg. Mijn ogen richten zich op een jongen die naast een andere volwassen man bij de uitgang staat. Ze kijken naar het spektakel, net zoals ik zou moeten doen, maar ik ben veel meer geïnteresseerd in wat ze hier doen. Zijn het vrienden van mijn vader? Of werken ze voor

de weddingplanner?

De man heeft een hand op de schouder van de jongen gelegd terwijl ze allebei naar mijn vader en zijn nieuwe vrouw kijken. Ik geef niets om de ceremonie. Ik bedoel, ik houd van mijn vader, maar deze nieuwe vrouw... ugh.

Ze zal nooit mijn moeder worden, dus ze kan me beter niet vragen haar zo te noemen. Ik zal het na de bruiloft aan mijn vader vertellen. Hij doet meestal wat ik vraag, zolang het niet te gek is.

Dat hoort erbij als je een vader hebt die er nauwelijks is. Hij probeert het goed te maken met cadeautjes en zegt letterlijk overal ja op om te doen alsof hij een goede vader is. Ik ben eraan gewend. Ik heb nooit een ander leven gekend, dus ik glimlach gewoon en haal mijn schouders op. Het ging net zo toen mijn moeder nog leefde, dus ik verwacht niet dat er iets zal veranderen nu mijn vader met zijn volgende vrouw trouwt.

Het verbaast me dat ze hem heeft kunnen overhalen om te trouwen. Mijn vader is normaal erg beschermend over zijn leven vanwege zijn miljoenenbedrijf. Hij is slim genoeg om zichzelf te beschermen tegen de goudzoekers. Ik zou waarschijnlijk hetzelfde doen als ik de leiding had.

Maar ik zal nooit de leiding krijgen van mijn vader.

Ik weet al dat hij liever heeft dat mijn broer het bedrijf Davis Holding in zijn plaats voortzet. Hij heeft meerdere keren gezegd dat hij denkt dat Elijah de slimste van ons twee is en hij neemt hem altijd mee op zakenreis terwijl hij mij thuis laat.

Ik vind het niet erg. Ik houd er niet van dat hij zijn voorkeur zo duidelijk laat blijken, maar ik houd wel van de vrijheid die het me geeft. Ik kan doen wat ik wil als ik oud genoeg ben. Misschien ga ik wel op wereldreis... of misschien begin ik mijn eigen bedrijf en bouw ik het vanaf de grond op.

Of misschien trouw ik wel met die knappe jongen in de hoek. Hij staart me al aan sinds ik hier zit.

Ik kan mijn ogen niet van hem afhouden, ook al stijgt de hitte naar mijn wangen. Met dat lange gezicht, die oceaانبloauwe ogen, die gespleten kin en het kastanjebruine haar is hij zo knap ... en hij is nog maar een tiener.

Ik vraag me af hoe hij eruit zal zien als hij volwassen is. Niet dat ik hem ooit nog zal zien. Wij wonen in Amerika en zo te zien woont hij hier in Nederland. Hij draagt een eenvoudige spijkerbroek en zijn vader draagt een schort. Misschien is hij de cateraar en wilde zijn zoon alleen maar naar de ceremonie kijken, neem ik aan.

Wie zou dat niet willen als het zo extravagant is met bergen dure rozen en overal diamanten. Ik weet zeker dat mijn vader zelfs gouden borden en bestek voor mekaar kreeg, gezien de vrouw aan wie hij nu de helft van zijn fortuin geeft. Ze houdt van alles dat uitbundig en overbodig is, inclusief zichzelf, en ik moet ervan kotsen.

Als de twee de ringen en een slordige kus uitwisselen, begint de hele zaal te klappen, en ik ook ... ook al ben ik helemaal niet blij met zijn keuze. Maar als mijn vader gelukkig is, ben ik dat ook.

Nadat het pasgetrouwde stel vrolijk door het gangpad is

gelopen, gaan we allemaal naar buiten, naar de prachtige binnenplaats waar we cocktails drinken. Nou, de volwassenen in ieder geval wel. Ik ben al blij met een cola met citroen en ijs.

Het eerste wat ik doe is naar de drankjestafel rennen. Ik moet grijnzen als ik zie dat dezelfde jongen die me een paar minuten geleden nog aanstaarde, achter de tafel staat en de drankjes in de glazen schenkt.

‘Hé,’ zegt hij als ik hem ongemakkelijk aanstaar.

Er verschijnt een bos op mijn gezicht en ik duw een lok van mijn haar achter mijn oor. ‘Hoi...’

‘Eén, twee of drie?’ vraagt hij.

Mijn lippen gaan open, maar ik heb geen idee wat hij me net vroeg. ‘Eh...’

Hij wijst naar de voorgevulde glazen. ‘Cola, ijsthee en sinaasappelsap.’

Ik vernauw mijn ogen. ‘Dus er is geen optie om... te mengen?’

‘Tuurlijk, welke wil je gemixt hebben?’ vraagt hij, terwijl hij de fles omdraait alsof het niets is en hij dit elke dag doet als een echte pro. Hij knipoogt, waardoor mijn hart sneller klopt. Maar dan moet ik hem tegenhouden om er twee in één kopje te doen.

‘Nee, ik bedoel ... een cola met citroen? Misschien?’ Ik bijt op mijn lip.

Hij houdt zijn hoofd schuin. ‘Normaal voegen we die niet toe ... maar ik zal er een voor je maken,’ zegt hij, en zijn lip krult op zo’n sexy manier omhoog dat mijn hart er bijna van

uit mijn borstkas springt.

Jeetje, Charlotte, beheers je.

‘Een cola met citroen, komt eraan,’ zegt hij terwijl hij de fles omdraait en dan een schijfje citroen uit zijn koelkast vist. Hij is hier echt handig in.

‘Doe je dit vaak?’ vraag ik. ‘Is dat niet zoiets als ... kinderarbeid of zo?’

Hij lacht. ‘Ik ben zestien. Oud genoeg om parttime te werken,’ zegt hij met een grijns. ‘Bovendien heb ik nu vakantie, dus ik kan net zo goed wat geld verdienen.’

Ik voel me een dwaas omdat ik er iets van zeg.

Hij kijkt over mijn schouder naar een man die achter een grote tafel met heerlijke taarten staat. ‘Ik help mijn vader met de catering als hij dat nodig heeft.’

‘Interessant.’ Ik knik een paar keer, onder de indruk. ‘Weet je, je spreekt uitstekend Engels voor een Nederlander.’

‘Oh, ik ben geen Nederlander,’ antwoordt hij.

‘Oeps, sorry,’ zeg ik terwijl ik mijn keel schraap. ‘Ik had niet moeten aannemen...’

‘Het is prima. We zijn hier pas komen wonen vanuit de VS,’ zegt hij schouderophalend. ‘Zakelijke kansen of zo.’

‘Geweldig. We zijn hier alleen voor de bruiloft, maar ik kan me niet voorstellen dat we de taal moeten leren.’

‘Ach, zo erg is het niet. Bovendien geeft mijn vader me les. Hij is hier opgegroeid.’ Hij krabt op zijn achterhoofd. ‘Maar ik moet er nog steeds aan wennen.’

‘Ik hoop dat je vader je dan goed betaalt. Je verdient het, vooral met die geweldige trucs die je doet met de

drankglazen,' zeg ik.

Een ondeugende glimlach krult zijn lippen. 'Een beetje meer dan ik verdien zelfs, maar meestal stop ik de helft terug in zijn portemonnee als hij niet kijkt.'

'Wauw. Niet alleen een geweldige gastheer, maar ook de beste zoon die een vader zich kan wensen,' zeg ik en zijn charmante glimlach doet me zwijmelen.

Hij is zo'n schatje en nog aardig ook. Mijn vader zou hem zeker vaker moeten inhuren. En ik kan natuurlijk niet zijn vader vergeten.

'Dus... hoe heet je?' vraagt hij plots.

'Oh, Charlotte, hehe.'

Ik stop een lok haar achter mijn oor. Ik vertel hem expres niet mijn achternaam omdat ik niet wil dat hij weet dat die pompeuze man die net getrouwd is, *mijn* vader is.

'Easton Van Buren,' zegt hij en hij steekt zijn hand uit. 'Leuk je te ontmoeten.'

We geven elkaar een hand en eindigen met een ongemakkelijke glimlach. Gelukkig overhandigt hij me meteen mijn drinken.

'Saaie bruiloft, toch?' mompelt hij onder zijn adem en hij lacht het een beetje weg.

'Ja,' antwoord ik, terwijl ik probeer het niet te laten klinken alsof ik deze mensen echt ken, ook al is dat wel zo. Te goed. Ik wou dat het niet zo was, want dit is zo gênant.

'Als ik zoveel geld had, zou ik het aan geen enkele bruiloft uitgeven. Ik zou de wereld rondreizen, of mijn eigen huis bouwen, of een hele keten van clubs beginnen, of een